

Патријарх Порфирије: Вера је једини исправан и здрав оквир нашег живота и постојања

Беседа Његове Светости Патријарха српског г. Порфирија одржана 8. новембра 2024. године на светој Литургији у храму Светог Димитрија на Новом Београду

Браћо и сестре, данас славимо Светог Димитрија Солунског, светитеља Божјег. Хвала Богу на томе што имамо светитеље Божје, што их имамо као заступнике пред престолом Бога живог, али и што их имамо и као подстицај, као подстрек, као пример за углед, јер молитве светих су нам неопходне, као и молитве свих нас заједно. Саборне молитве јесу неопходне и потребне сваком човеку. Не постоји ниједан од нас који је сам себи довољан, не постоји ниједан од нас који може да превазиђе ни своја лична искушења ослањајући се само на себе, а камоли искушења која се постављају пред заједницу, пред читав народ, пред Цркву Божју. Зато су нам светитељи Божји неопходни. Слава Богу великом, наша Црква је пуна светитеља Божјих, нама знаних, али и безброј оних чија имена не знамо. Светитељи Божји јесу људи, јесу неко од

нас на чијој је души изображен, осликан живот Христов. Другим речима, они сведоче Христа распетог и васкрслог по сваку цену. Они сведоче истину да је Христос смисао постојања историје и људског рода, да је Он Спаситељ света и да изван Њега и мимо Њега не постоји ниједна истина, не постоји могућност да човек дође до чврстог темеља свог постојања. Изван Њега и без Њега све што се нуди као вредност, као принцип живота, као закон постојања, у најмању руку јесте погрешно, а неретко јесте и директно штетно, јесте пут који нас води у погибао, пут на којем ако се нађемо већ овде и сада предокушамо промашај свог живота и предокушамо ништа друго него сам пакао, потпуни мрак, изолованост од живота.

Зато Слава Богу што имамо светитеље и међу њима Светог Димитрија Солунског, који је као и сваки други светитељ поставио као темељ и основ свог живота веру у Христа, поставио је као основ свог живота оно што и ми постављамо као основ свог живота, оно што и ми хоћемо да осмишљава сваку нашу мисао, сваку реч и свако дело. Поставио је веру коју и ми видимо као једини исправан, нормалан и здрав контекст и оквир нашег живота и нашег постојања, али не само нашег, него и сваког човека и читавог света. Без вере у живог Бога човек је овде и сада мртав. Он је окречени гроб, како стоји у светом Јеванђељу, вегитира, дише, креће се, али је окречен гроб – он је сада и овде мртав, без Христа и изван Христа.

Вера у Христа је оно што је основна карактеристика сваког светитеља Божјег. Вера је и дар који је сваки човек добио. Нема човека без дара вере. И обичан, свакодневни живот се одвија у координатама вере. Чм постане свестан себе човек, дете, беба, оно може да живи и постоји само зато што има поверења и вере у оне који га окружују. Све што му се каже, што му се даје да би одржавало његов живот, он узима с вером у оне који то чине, с поверењем у оне који су поред њега и који се брину о њему. Надаље, када ступимо у живот изван своје породице, када кренемо у школу, елементарна знања усвајамо зато што имамо веру, поверење у своје учитеље. Онда, другарства, пријатељства и све тако редом до живота у заједници, на послу, до живота у брачној заједници, свака заједница и сваки однос може бити квалитетан и јесте квалитетан искључиво и само ако почива на вери и поверењу. Нема човека који нема дар, клицу и семе вере. Питање је само да ли ће то семе вере бити неговано, култивисано, обрађивано на прави начин или ће бити погрешно употребљено. Када је употребљено како ваља, у складу са својом природом, својом наменом, разлогом и циљем сејања у нашу душу, онда се рађа и развија вера која доноси духовне плодове, јер је то вера у Христа и онда је она пут кроз који силазе дарови Божји, духовни плодови.

Онај који је имао веру живу, истиниту, снажну, веру у Христа живог Бога и онда када многи нису веровали, онда када је било тешко и опасно по живот веровати, када је требало посведочити својим животом ту живу веру у Христа, живео је и био је са таквом вером Свети Димитрије Солунски. Војвода је био и могао је стицати оно што је већ имао, још већу славу, богатство и моћ, само да је пристао на то да не живи својом вером и да је не сведочи јавно. И када је требало да посведочи веру пред римским императором који је гонио Цркву и хришћане, Свети Димитрије ни часа није часио и није се двоумио. Разделио је све што има сиротињи и положио свој живот за Христа, чак спорећи се са императором и уверавајући га да је на погрешном путу, да и он треба да се преобрати, да се покаје и да постане хришћанин. То је истинска и права вера, браћо и сестре. И као што је увек било, има светелеа Божјих, има хришћана којима се апостол Павле обраћа речима свети. Када пише неку посланицу, у било ком месту и граду, апостол Павле упућује посланицу називајући светима све сабране у Цркви, на светој Литургији. То је зато што је на светој Литургији присутан сам Господ као свети и Његова светост напаја све сабране. Сви црпемо ту светост и живимо њом и по мери свог труда је сведочимо пред светом.

Светитељ Божји Димитрије и сви свети кроз векове, али и сви хришћани чак и

када су слаби, сведоче Христа као Спаситеља, сведоче Његово Јеванђеље као једини истинити и прави закон живота. И као некада у случају Светог Димитрија и миријада мученика из првих векова и кроз све векове до наших дана, све до мученика у Јадовну и Јасеновцу и на свим местима где недужни хришћани страдају, све до тих дана постоји једна чињеница, а то је да онај који иде путем Христовим и који сведочи Христа не може имати другачији начин постојања. Он увек смета лажи. Да нисам дошао не би греха имали (Мт 15,22), имали би изговор они који желе да живе по правилима овога света. Када каже: Овај свет, Господ мисли на организовање живота појединца и заједнице без Христа, по законима људским, а не по законима Божјим. Увек је било таквих, а има их и данас. Зато што је Господ дошао. Види се јасно као у огледалу њихов погрешан избор, погрешан пут, види се њихова тама. Христос када дође ту таму развејава, разбија је, уништава је и зато Христос је вишак, сметња и препрека онима који би да организују свој живот као што је то хтео император римски који је убио Светог Димитрија и као што то хоће сви они који би хтели славу, моћ, богатство и било шта друго, било ког идола од овога света да им буде правило живота и принцип постојања, они који неће Јеванђеље Христово, они који не прихватају реч која каже: Љуби ближњег свог као самога себе (Мт 22,37-39; Мк 12,30-31), они који не прихватају реч која иде корак даље и каже: Љуби сваког човека па и непријатеље. Од тебе зависи њихово спасење, јер ти знаш истину и немаш оправдање, сведочи је до краја као што је сведочио и Свети Димитрије.

Браћо и сестре, ми се радујемо што смо на путу Христовом. Ми се радујемо Његовом крсту, јер знамо да је Он истина, знамо да нас тај пут води у Царство Небеско које већ сада и овде, овде међу нама и у нама када год смо сабрани у Његово име и кад год узимамо Његово тело и Његову крв. Он је са нама и ми смо са Њим. Читавим својим бићем знамо да без Њега нисмо и да без Њега не постојимо нити ми нити било ко други. Зато не треба да нас брину они који клевећу, они коју у нас упиру прстом и изговарају разне неистине, који нас гоне. Не треба да будемо заокупљени њима, већ за њих треба да се молимо и да им желимо све најбоље, треба да будемо заокупљени собом и својим односом и према њима, да се преиспитамо има ли у нашем срцу молитве за њих, да ли се трудимо да будемо бољи, да ли се трудимо да живимо у Христу и по Христу, баш онако како је живео Свети Димитрије. Вера без дела је мртва и да верујемо и да се трудимо да нам вера буде живот, тј. да буде љубав према Богу и према ближњем. То је оно на шта нас позива Господ и Јеванђеље Његово. Нека би заиста тако било, да имамо вере и љубави међу собом и у односу на читав свет и да славимо заједно са Светим Димитријем Једног у Тројици Бога, Оца и Сина и Светога Духа, сада и

увек и у векове векова. Амин!

spc.rs